

LABYRINT

ŠKOLNÍ ČASOPIS, ZŠ BENEŠOV, DUKELSKÁ 1818

OBSAH

04

ŠKOLNÍ DRUŽINA

Co se děje ve škole
po škole?

07

NOVINKY ZE ŠKOLY

Zase se toho tolik
stalo...

17

NAŠE ÚSPĚCHY

Sbíráme medaile!

19

ZE ŠKOLNÍHO KALAMÁŘE

Dukla píše příběhy...

22

ZE ŠKOLNÍ REDAKCE

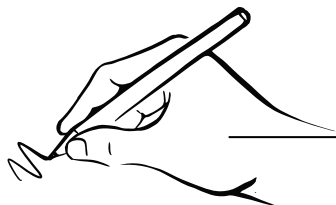
Naše tipy a triky :-)

24

SLOVO NA ZÁVĚR

Kdo za tím vším
stojí...

ÚVODNÍK

Slunce se konečně odhodlalo ukázat svou přívětivější tvář, květiny vystrkují hlavičky a školní chodby se pomalu probouzejí ze zimního spánku. Jaro je tady – a s ním i nové číslo Labyrintu!

Tohle jarní vydání jsme naplnili svěží energií, inspirací a příběhy, které vás, doufáme, zahřejí stejně jako první teplé paprsky slunce.

I v tomto čísle přinášíme spoustu zajímavého čtení a myšlenek, které se možná usadí ve vaší hlavě – třeba na cestě domů nebo při odpoledním lenošení na lavičce v parku.

Tak se pohodlně usadte, otevřete Labyrint a nechte se vést jarem. Možná zjistíte, že i v tom každodenním bludišti školního života se dá najít spousta krásných cestiček, které stojí za to projít.

Příjemné čtení přeje
redakce Labyrintu.

HLAVNÍ ZPRÁVY

MAŠKARNÍ BÁL

ÚNOR VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

Únor byl v naší školní družině plný pohádkových dobrodružství, protože jsme pokračovali ve dvouměsíčním programu „Z pohádky do pohádky“, který jsme zahájili už v lednu.

Jedním z nejzajímavějších zážitků bylo divadelní představení, které k nám dorazilo 12. února. Do družiny zavítalo Divadélko Kos z Českých Budějovic a zahrálo nám pohádku „O chytré ženě Blaženě“.

Pohádka vyprávěla o paní Blaženě, která si o sobě myslela, že je velmi chytrá, ale opak byl pravdou. Její dobrotivý muž s ní zažíval každý den nová překvapení, až mu nakonec došla trpělivost. Rozhodl se proto vydat do světa a zjistit, zda existuje někdo ještě bláznivější než Blažena. Brzy však poznal, že hlouposti je na světě dost. Nakonec se vrátil domů – dokonce o něco bohatší – a se svou ženou Blaženou si pak žili opravdu blaženě.

Ve druhé polovině měsíce už jsme se začali těšit na tradiční maškarní karneval, na který si žáci s nadšením připravovali nejrůznější masky a škrabošky.

Únor nám přinesl spoustu zábavy, tvořivosti i společných zážitků a už se nemůžeme dočkat dalších dobrodružství, která nás čekají v nadcházejících týdnech.

Za školní družinu Hana Dvořáková

KARNEVAL

V naší školní družině se ve dnech 25., 26. a 27. února konal již tradiční karneval. Žáci se na tuto událost pečlivě připravili a dorazili v nejrůznějších kostýmech, jako princezny, piráti, kouzelníci, zvířátka či další oblíbené postavy z pohádek a filmů. Během karnevalu na žáky čekaly různé soutěže, hry a tanec, při nichž si nejen užili spoustu zábavy, ale také procvičili šikovnost a týmovou spolupráci. Soutěžili například v navíjení provázku s klaunskou hlavou, balancování s čepičkami na hlavě či vytváření mumií pomocí toaletního papíru. Součástí programu byla také hra s balónky, při níž se žáci snažili udržet je ve vzduchu pinkáním po dobu písně. Nechyběla ani taneční soutěž, ve které dvojice musely po celou dobu udržet balónek mezi čely. Karneval se nesl v radostné a veselé atmosféře a žáci si užili společné chvíle plné smíchu, pohybu a hudby.

BŘEZEN - LISTOVÁNÍ

Březen je tradičně měsícem knihy a čtení, a proto jsme si ho ve školní družině zpestřili výjimečným zážitkem. Ve středu 12. března 2025 k nám zavítali herci Věra Hollá a Lukáš Hejlík s oblíbeným projektem Listování. Prostřednictvím scénického čtení dětem představili knihu Šmodrcha, která je okamžitě vtáhla do děje a pobavila svou hravostí i napětím.

Příběh sleduje Honzika Bačkoru, obyčejného kluka, jehož život se obrátí vzhůru nohama ve chvíli, kdy na toulkách po okolí narazí na podivného kocoura Šmodrchu – příšerně pomotaného, mrzoutskeho a závislého na sušenkách. Honzík je nadšený, že konečně našel vlastního zvířecího kamaráda, ale brzy zjistí, že přesvědčit svou čistotou posedlou mámu, otravnou sestru a bláznivého plukovníka, aby mu Šmodrchu dovolili nechat, nebude vůbec jednoduché...

Představení bylo plné energie a humoru, herci skvěle vystihli atmosféru příběhu a občas zapojili děti do děje. Děkujeme hercům za úžasný zážitek a věříme, že kniha děti inspiruje k dalším čtenářským dobrodružstvím.

Za ŠD H. Dvořáková

DUBEN

Měsíc duben byl v naší školní družině pestrý a plný různorodých aktivit. Všechna oddělení se věnovala Velikonocům – děti vyráběly velikonoční dekorace, zdobily kraslice, vytvářely jarní výrobky a seznámily se s tradičními zvyky a symbolikou tohoto svátku.

Při příležitosti Dne Země jsme si připomněli důležitost ochrany přírody formou her a výtvarných činností.

Na konci měsíce probíhaly čarodějnické radovánky, které zahrnovaly soutěže a různé tematické tvoření.

Za ŠD H. Dvořáková

BŘEZEN - MĚSÍC KNIHY? MĚSÍC - INTERNETU? MĚSÍC - ČTENÁŘŮ?

Historie této akce sahá až do poloviny 20. století (r. 1955). Tehdy se jednalo o poměrně velký kulturní projekt zaměřený na propagaci knih a jejich dostupnost všem občanům.

Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR vyhlásil již v roce 2010 první ročník nové akce na podporu četby s názvem Březen – měsíc čtenářů, která navazuje na Březen – měsíc knihy, a rozšířil ho o akci Březen – měsíc internetu. Proč i dnes Měsíc knihy nebo Měsíc čtenářů? Schopnost porozumět nejrozličnějším textům a umět kriticky vyhodnotit jejich obsah je těžký úkol i pro dospělé. Proto je důležitá podpora čtenářství a čtenářské gramotnosti již od nejmladších žáků. Čtenářská gramotnost je základem pro zvládnutí dalších cílů, které jsou klíčem k úspěchu v osobním i pracovním životě. Jedním z dalších cílů této akce je v žácích probouzet vášeň ke čtenářství a vytvořit tak podnětné prostředí, které žáky bude rozvíjet a motivovat na jejich cestě vzděláváním.

Naše škola má školní knihovnu v IKC, Informačním a komunitním centru. Žáci kolem ní chodí denně několikrát, protože je na hlavní chodbě, která spojuje pavilon prvního a druhého stupně. V evidenci je víc jak 14 tisíc knižních titulů. Pro učitele i pro žáky, odborných i beletristických, v češtině i cizích jazycích. V knihovně jsou k dispozici elektronické čtečky. Tituly a jejich dostupnost si žáci mohou vyhledat i na webových stránkách školy pod záložkou Informační a komunitní centrum. Další knihy jsou volně přístupné na chodbách v knihobudkách na 1. a 2. stupni. Soubory knih pro společnou četbu, čtenářské soutěže ve škole nebo projekty podporující čtenářství jako třeba Čtení pomáhá (www.Ctenipomaha.cz) jsou malé kroky na cestě k velkému úkolu umět číst s porozuměním.

Ing. D. Pitelková

5. ročník v Ekocentru Vlašim

Dne 27. 2. 2025 se žáci 5. ročníku vypravili do Ekocentra Vlašim na výukový program „Od zrnka k bochníku“. Během programu děti poznaly složitou cestu bochníku chleba, která vede od malého zrníčka až na náš prostřený stůl, který si bez chleba neumíme představit. Děti se učily rozlišovat základní obilniny a seznámily se s dávno zapomenutými zemědělskými postupy. Nakonec si s chutí upekly malé chlebové bochánky. Program byl velmi zajímavý a poučný.

Třídní 5. ročníku

VÍTEŽOVÉ ŠKOLNÍHO PARTICIPATIVNÍHO ROZPOČTU SI UŽILI BOWLING

Na konci února se uskutečnilo milé setkání vítězů školního participativního rozpočtu, třídy 8. B, s panem místostarostou Mgr. Jakubem Hostkem, který za vedení Města Benešov dětem poblahopřál a prodiskutoval s nimi zážitky a zkušenosti, které nasbíraly během soutěže o nejlepší školní projekt. Město Benešov uvolnilo v rámci participativního rozpočtu částku 35000,- na realizaci nápadu samotných žáků, který jim zpříjemní pobyt ve škole. A na Dukle vyhrála venkovní třída. Děti za svou práci získaly jako odměnu společné setkání na bowlingu, který si patřičně užily.

Mgr. L. Bednářová, třídní učitelka

KLUB MLADÉHO DIVÁKA

Ve středu 12. března jsme se vydali s Klubem mladého diváka do Divadla na Vinohradech na představení s názvem Večer tříkrálový aneb cokoli chcete.

Příběh byl inspirován dílem Williama Shakespeara a pojednával o lásce několika šlechticů v zemi Ilýrii. Vše bylo doprovázeno živou hudbou a zvukovými efekty, kostýmy a jinými rekvizitami.

Rád bych vyjádřil svůj osobní názor, mám rád dobře zahrané komedie, takže se budu přiklánět spíše ke kladům, než k záporům. Příběh byl systematický a dával smysl, docházelo i k záměnám, ale nakonec se všechny zápletky rozmotaly. Byl krásně načasovaný, což doprovázelo nával humoru, který dokážou pochopit jak dospělí, tak děti. Komédie se mi líbila a těším se na další představení Klubu mladého diváka.

J. Polívka, 8. D

ŠKOLA NARUBY

V pátek 28. 3. 2025, tedy v den, který oslavují všichni učitelé, si mohli žáci práci svých pedagogů vyzkoušet.

I ve 4. B se výuky ujali dobrovolní učitelé a připravili si celou řadu aktivit do všech předmětů tohoto dne, tedy na tělesnou výchovu, český jazyk, matematiku i anglický jazyk.

Netradiční „školu naruby“ si užili žáci i učitelé, tentokrát v roli neposedných žáků.

PaedDr. I. Pallová

EXPEDICE 80

V pátek, 14. března, jsme se vydali po stopách historie, která je možná blíží, než jsme si mysleli. A je to pravda.

Historie je v kameni, který najdete na zemi. Historie je ve vařečce vaší babičky. A pak je historie, která je viditelnější, která má větší dopad. Mnoho lidí si to neuvědomuje, ale je dobré si to občas připomínat.

A ještě důležitější je to ukázat těm, kteří budou tvořit další historii.

Proto jsme se s Expedicí 80, pojmenované po 80letém výročí od konce války, vydali po stopách, které měly dopad na mnoho lidí, mnoho životů. Ať je to vystěhování obcí jako Sedlčany nebo Neveklov, ať je to vojenský výcvik u Bystřice. Některé výklady jsme slyšeli z úst lidí, kteří to skutečně zažili, některé od těch, kteří dějiny podrobně studovali. Byl to den plný informací se spoustou otázek k přemýšlení. Koneckonců, historie nejsou fakta, ale příběh.

Proto se přesunu k jednoduché otázce (která je jednoduchá jen svrchu, ve skutečnosti je mnohem složitější).

Ta otázka zní: Může se to opakovat?

Odpověď je zpočátku jednoduchá: Ano, samozřejmě, může se to opakovat. Protože se to už opakuje.

Jen se podívejte na ty blázny, kteří mají moc a chtějí moci víc. Jen se podívejte na ty nevinné lidi, kteří trpí pro krutost někoho jiného.

Proč se skutečně učíme o dějinách, o válkách, o tom, co bylo předtím? Aby to nebylo teď. Jen se na to podívejme, historie jde v cyklech, vždycky v nich šla. Souboje, hladomory, utrpení a pak chvíle míru. Jen aby se po pár desítkách let znova táhlo do další války. Jen se podívejme. Učíme se o historii víc než tři tisíce let dozadu. Za tu dobu se lidstvo vyvinulo, zlepšilo, poučilo. Nebo snad ne? A to je právě to, protože lidé se nikdy nepoučí. Lidé jsou velmi chamtivá stvoření. Někdo více a někdo méně, to je pochopitelné. A ten, kdo více, má logicky i větší ambice toho skutečně dosáhnout.

Historie není věc minulé, historie se opakuje a je právě teď tady. Cítíme ji, vidíme uprchlíky, kteří prchají za svobodou a za možnostmi, alespoň trochu normálně žít. Je tady, je přítomná a opakuje se. Vždycky se opakuje.

A tak se ptám a ta otázka je povrchně jednoduchá. Čeho je to vizitka?

Jenom lidstva, jeho pýchy a přehnaných idejí, jeho krutosti a chamtivosti. Zdá se to smutné, protože je. Dokázali jsme toho tolik, věda, technologie, zdravotnictví. Samý pokrok. Ale co lidskost? Co laskavost?

Zním teď jako vyložená pesimistka a uvědomuji si to. Od toho tady přeci jen jsem. Ale i tak chci upozornit, alespoň okrajově, že nejsou jen špatní lidé. Když budete hledat, najdete spoustu těch, kteří pomáhali a budovali. Jsou tu také.

A teď zpět k mému kritizování. Kdo by řekl, že se nevinná úvaha o historii zvrtné v přemítání o celém lidstvu, o jeho počátku a i následnému konci. Je to vlastně docela logické. Pokud bereme v potaz nějakých šest let utrpení, bavíme se o nich do detailů proto, že to bylo relativně nedávno. Stále jsou tu ti, kteří si to pamatují. Taky už máme fotografie a tato etapa, chceme-li to tak nazývat, je relativně dobře zdokumentována. Tak si vezměte období v době, kdy bylo archivování nedůležité, kdy neexistovaly fotografie, kdy většina lidí neuměla psát, a tak je písemných pramenů minimálně. Nikdo už o tom nemůže vyprávět. A pokud jde historie v cyklech, a že v nich jde, protože o tom mluvím celou dobu, kolik takových období zoufalství a krutosti muselo být?

Nechám vás, abyste se nad nimi zamysleli sami. Já jsem koneckonců jen spojka, předám vám spoustu otázek a nechám vás nad tím přemýšlet, hledat odpovědi a do noci zírat do stropu se zoufalstvím, jak jsou lidé vlastně bezcitní. Ale povím vám jednu věc, na spoustu těch otázek ani já odpověď neznám. A budu ji hledat stejně dlouho jako vy, možná ji nenajdu nikdy.

Moje poslední otázka je důležitější než ty jiné, tak čtěte pozorně. Co můžeme udělat my?

Nevrátíme špatné činy našich předků. I kdybychom chtěli, je to minulost, jediné místo, které je nám vzdálenější než cokoli jiného. Ale je jeden čas, s nímž něco udělat můžeme. A to je budoucnost. Tu můžeme ovlivňovat, tu ovlivňujeme každý den.

Nechci po vás nic velkého, abyste se dívali na politiku, bojovali se zkorumpovaností, kázali o míru a pořádali demonstrace. Jen poslouchajte. Učte se, buďte laskaví, naslouchajte příběhům těch, kteří zažili krutosti a snažte se je neopakovat. Může to být jenom tím, že podržíte staré paní dveře, může to být tím, že přesvědčíte svého strýčka o tom, že vzít si něco, co vám nepatří jenom proto, že to chcete, není správné. Je to o malých krůčcích. A když jich bude víc, najednou to budou kroky. A dlouhými kroky můžete dojít až na konec světa.

Historie je příběh, je součástí každého z nás. Je něco, co nás utváří, co určuje a mění životy. Co buduje i ničí.

Historie jsme my sami.

K. Čeperová, 8. E

CO JSME V ROCE 2024 UDĚLALI PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Díky obyvatelům se naše Základní škola Benešov, Dukelská 1818 může za rok 2024 pochlubit výsledky sběru vysloužilého elektrozařízení předaného ke zpětnému odběru společnosti Elektrowin o celkové hmotnosti 0,60 t. Ušetřili jsme tak spotřebu elektřiny a snížili produkci skleníkových plynů. Nespotřebovali jsme ropu, železnou rudu, měď a hliník, které jsou potřebné pro průmyslovou výrobu. Nahradili jsme je právě recyklací odevzdaných spotřebičů. Konkrétní přínos obyvatel vyčísluje Osvědčení o podílu na zlepšení životního prostředí, které na základě dosažených výsledků vystavil kolektivní systém pro sběr a recyklaci vysloužilých spotřebičů Elektrowin.

Vyplývá z něj, že díky našim odpovědným obyvatelům došlo za rok 2024 k úspoře produkce CO₂ o 6,18 tun. Tipnete si, kolik smrků pohltí stejné množství CO₂? 3 ks!

Také nebylo nutné vytěžit a spotřebovat 351,76 litrů ropy. Představte si, že z tohoto množství se pokryje spotřeba pohonných hmot aut např. na cestu z Prahy do Brna po dálnici D1 a to 14krát.

Došlo také k úspoře 3 621,08 kWh energie. Asi stejné množství, jako kdybychom spustili cyklus myčky nádobí 3622krát.

Z odevzdaného množství spotřebičů se podařilo vrátit do výroby 346,18 kg železa. Takové množství recyklovaného železa je možné použít pro výrobu 15 ks nových praček, aniž by bylo nutné těžit železnou rudu.

Recyklací vysbíraných spotřebičů se také podařilo získat 12,08 kg mědi, což stačí pro ražbu 2147 1€ mincí, nebo 14,70 kg hliníku, který by stačil na výrobu 980 plechovek o objemu 0,33 l.

Pamatujte! Elektrozařízení obsahuje nejen dále využitelné materiály, ale také škodlivé látky. Odhozením do popelnice se elektrozařízení nedostanou k recyklaci, ale skončí nevyužité na skládce. Odevzdávejte spotřebiče na sběrný dvůr nebo poslednímu prodejci při zakoupení nového!

Ing. D. Pitelková

NOC S ANDERSENEM V ŠESTÝCH TŘÍDÁCH

„NENÍ KRÁSNĚJŠÍCH POHÁDEK NEŽ TY, KTERÉ PÍŠE ŽIVOT SÁM.“ HANS CHRISTIAN ANDERSEN

V poslední březnový pátek večer se naše škola proměnila v místo plné zábavy a dobrodružství, když se šesté třídy zúčastnily akce „Noc s Andersenem“. Celý večer byl nabitý aktivitami, které si všichni účastníci náramně užili. Děti se dozvěděly zajímavé informace o životě a díle Hanse Christiana Andersena, což jim pomohlo lépe pochopit kontext jeho pohádek, jejichž čtení bylo důležitým bodem večera. Ponořily se do kouzelných příběhů a nechaly se unášet svou fantazií. Následovaly pohádkové kvízy v angličtině, které prověřily jejich znalosti a zároveň je pobavily. Na programu byl i florbal, který rozproudil energii a přinesl spoustu smíchu. Děti také využily školní kuchyňku, kde si společně připravily druhou večeři. Byla to skvělá příležitost naučit se něco nového a zároveň si pochutnat na vlastnoručně připraveném jídle.

Noc s Andersenem přinesla všem zúčastněným nezapomenutelné zážitky. Přespání ve škole představovalo pro děti něco nového a vzrušujícího a celá akce byla plná radosti a nových zážitků, na které budou děti dlouho vzpomínat.

Třídní šestých tříd

NOC S ANDERSENEM VE 4. B

Čtvrtáci se při letošní Noci s Andersenem nechali inspirovat 85. výročím narození českého básníka a autora knih pro děti pana Pavla Šruta, a to především jeho Lichožrouty.

Všichni přišli v nespárovaných ponožkách. Veškeré aktivity, ať už to bylo posezení s knihou, soutěže ve skupinách, tvoření i dramatizace se týkaly příběhů těchto osobitých postav.

Po prodlouženém pátečním večeru jsme vstávali s obtížemi a mnozí z nás v sobotu dospávali.

PaedDr. I. Pallová

NOC S ANDERSENEM V PRVNÍCH TŘÍDÁCH

V pátek 28. 4. odpoledne se téměř všichni prvňáčci sešli zpátky ve škole. Tentokrát ale nebyli vybaveni penály a sešity, ale spacáky. Čekalo nás totiž úplně první společné nocování ve škole. Během podvečera jsme si stihli zahrát různé soutěže na hřišti, potom jsme vyráběli záložky, skládali rozstříhané pohádky. Když konečně přišel večer, zalezli jsme do spacáků a poslechli si pohádku na dobrou noc. Ráno všichni odcházeli plni nových zážitků.

Mgr. P. Plavcová

PROJEKTOVÝ DEN LOGICKÝCH HER – 5. ROČNÍK

Dne 1. 4. 2025 jsme v 5. třídách uskutečnili projektový den – Logické hry. Děti si vyzkoušely mnoho různých deskových her. Začínali jsme postřehovými hrami jako Dobble, Speed cups, Duch a další. Následovaly náročnější hry např. Zakázaná poušť, Monopoly, Zpátky do lavic nebo Osadníci z Katanu. Některé děti si vyzkoušely šachy i různé typy karetních her a den jsme úspěšně zakončili hrou Bingo. Děti si odnesly společné zážitky a naučily se nové hry.

Třídní 5. ročníku

PÁR HÁDANEK PRO VÁS

1. Jaké číslo se jen zvyšuje a nikdy nesnižuje?
2. Jak věděl fotbalový fanoušek, že skóre na začátku zápasu bude 0:0?
3. Když si koupíš kohouta a předpokládáme, že bude snášet 3 vejce za den, kolik vajec snese za 2 týdny?
4. Hospodář má 17 ovcí a všechny kromě devíti prodá. Kolik ovcí mu zůstane?
5. Co váží víc, kilogram železa nebo kilogram peří?
6. Pokud 6 lidí postavilo stodolu za 9 hodin, kolik hodin by trvalo 12 lidem, aby postavili přesně tutéž stodolu?
7. Na stole leží 4 jablka. Tři z nich si vezmeš. Kolik jablek ti zůstane?
8. Pokud tucet vajec stojí 12 centů, kolik vajec si koupíš za 1 euro?
9. Které číslo následuje v této řadě: 7645, 5764, 4576?
10. Co musíme rozbít předtím, než to používáme?

1. TVŮJ VĚK
2. ZÁPAS VŽDY ZAČÍNÁ STAVEM 0:0
3. 0, PROTOŽE KOHOOUT VEJCE NESNÁŠÍ
4. 9
5. OBOJÍ VÁŽÍ STEJNĚ
6. 0, NEBOŤ STODOLA JIŽ STOJÍ
7. 3
8. 100
9. 6457 - POSLEDNÍ Z ČÍSLIC SE VŽDY POSUNE NA ZAČÁTEK
10. VEJCE
11.

MÁME SKVĚLOU ZPRÁVU

Když uklidíš kousek přírody,
zanecháš za sebou svět o něco
krásnější, než byl.

Uteklo to zase jako voda a naše škola se tak jako každý rok vypravila za doprovodu pracovníků Lesního závodu Konopiště do konopištského parku, na Kozlí, do Černého lesa a okolí pomoci přírodě od odpadků. Celá akce byla pečlivě zorganizovaná, sběrači byli rozděleni do skupin, které měly na starosti vytyčená území. V průběhu dopolední procházky bylo sesbíráno mnoho pytlů věcí, které v prostředí okolo nás nemají co dělat. Děti se snažily, soutěžily, kdo jich nalezne a odklidí více, nicméně musíme s potěšením konstatovat, že situace se zlepšuje a rok od roku je odpadků méně. I tak jich bylo nasbíráno mnoho a byly následně odvezeny Technickými službami Benešov.

Za vykonanou práci se děti těšily na tradiční opékání buřtů na Tuškově, kde jim občerstvení připravily pracovnice Města Benešov.

Nádherné jarní počasí den strávený na čerstvém vzduchu dokonale podkreslovalo.

Doufáme, že stávající trend ubývajícího odpadu v přírodě bude pokračovat i nadále, a těšíme se na příští rok.

Základní škola Benešov, Dukelská 1818

5. A BARVILA VELIKONOČNÍ VAJÍČKA

Ve čtvrtek 10. 4. se žáci 5. A pustili do přípravy na Velikonoce. Během pracovní výchovy si společně vyzkoušeli přírodní barvení velikonočních vajíček.

V bublajících hrncích testovali, jakou barvu zvládnou vytvořit cibulové slupky, kurkuma nebo paprika. Nakonec si všichni odnesli domů krásně barevná vajíčka.

Mgr. E. Mazanec

ARCHEOLOGICKÉ EXKURZE

V dubnu 6. ročník vyrazil do Růžkových Lhotic za archeology z Muzea Podblanicka. Na stanovištích žáci dostali do rukou repliky i skutečné archeologické nálezy, nahlédli do „pravěkého hrobu“ a vyzkoušeli si mletí obilí a opracování kamenných nástrojů. Dopoledne jsme zakončili opékáním buřtů, párků a dalších pochoutek.

Mgr. J. Štoviček

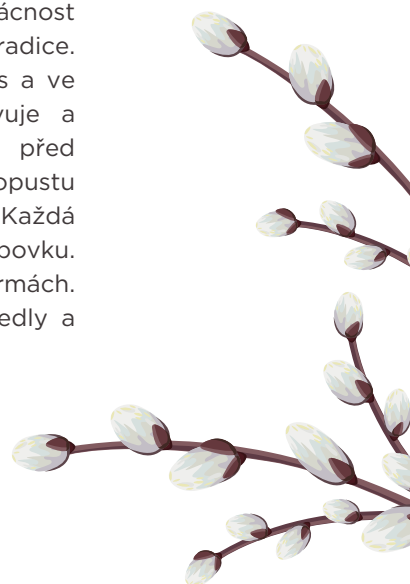

VELIKONOČNÍ PEČENÍ

Se žáky šestého ročníku si při volitelném předmětu Domácnost připomínáme české zvyky a tradice. Vyprávíme si o tom, co se u nás a ve světě v tomto období připravuje a konzumuje. Bylo tomu tak před vánočními svátky, v období masopustu a i nyní, před Velikonocemi. Každá skupina si připravila těsto na bábovku. Tu žáci pekli v různých malých formách. Upečené výtvary se žákům povedly a byly velmi chutné.

Ing. D. Pitelková

JARO PRO BABIČKU I DĚDEČKA

V dnešní uspěchané době, kdy si lidé často nestíhají ani popřát hezký den, je každé malé gesto laskavosti jako paprsek světla. Právě takovým světlem se stala aktivita, při které děti z naší základní školy tvořily pohlednice pro seniory.

S pastelkami v ruce, barvami a spoustou dětské fantazie vznikaly obrázky plné srdíček, květín, úsměvů a radosti.

Celá akce měla jediný cíl – potěšit. Právě takový ručně vyrobený pohled může přinést víc než slova.

Krásné jaro a Velikonoce

Mgr. T. Bezkorovayna, Ing. D. Stárková,
Mgr. M. Vlkannova

ZACHRÁNILI JSME PŘÍBĚH PAMĚTNICE 2. SVĚTOVÉ VÁLKY

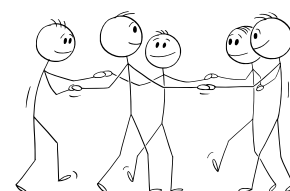
Přesněji řečeno, příběh zachránily žákyně 8. D Mariana Bučková, Izabela Vachanová, Markéta Tomášková, Veronika Zemanová a Marie Maláková, které se pod vedením paní učitelky Podhorské zapojily do projektu Příběhy našich sousedů. V rámci projektu pod záštitou neziskové organizace Post Bellum našly pamětnici – sedmaosmdesátiletou Marii Hrbkovou, která byla za svůj život svědkem řady historických událostí. Děvčata se s pamětnicí setkala a na diktafon nahrála rozhovor čítající na šest desítek otázek. Ze záznamu bylo třeba napsat scénář k audioreportáži, kterou si dívčí tým vybral jako preferovaný formát pro dokumentaci příběhu pamětnice. Ve scénáři se osmačky zaměřily na jednu etapu života paní Hrbkové, a to na její dětství za 2. světové války. Ve studiu Českého rozhlasu v Praze pod vedením reportéra a editora Jana Duchoslava natočily třiminutovou reportáž. Začátkem června tým čeká ještě slavnostní prezentace příběhu pamětnice před odbornou porotou. I když je projekt časově náročný, každému zúčastněnému má co předat. Děvčata s pamětnicí prožila její životní příběh, který díky nim nikdy nebude zapomenut.

ŽÁCI 8. B SE SPŘÁTELILI SE ŠPANĚLSKÝMI VRSTEVNÍKY

Projekt e-Twinningu, při kterém se žáci 8. B propojili se svými vrstevníky ze španělské školy Institut Joan Guinjoan i Gispert, se osvědčil, a tak jsme jej zopakovali znova před Velikonocemi. Žáci 8. B připravili Canva prezentaci o Velikonocích u nás a Španělé zas sestavili prezentaci pro naše osmáky. Potom jsme zorganizovali video hovory jeden žák na jednoho, takže mohli po celou dobu v angličtině komunikovat všichni účastníci projektu. Kromě Velikonoc si osmáci popovídali například i o svých zálibách a místech bydliště. Většina z nich se následně se svým protějškem propojila na sociálních sítích, díky čemuž můžou spolu v angličtině komunikovat i mimo školní lavice.

Mgr. K. Podhorská

TOULCŮV DVŮR - 2. ROČNÍK NA NÁVŠTĚVĚ

V pondělí 7. 4. a v úterý 8. 4. druhé třídy navštívily Ekocentrum Toulcův dvůr v Praze Hostivaři. Hned po příjezdu do areálu jsme nakoukli jaru pod pokličku. Edukátorky provedly děti po stezce plné úkolů a her, dlouhým obdobím šesti postních neděl, seznámily je se zvyky a tradicemi svátků jara. V rukodělných dílnách v prostředí slavnostně vyzdobených barokních stájí si děti namalovaly vajíčka voskovou technikou a upekly velikonoční pečivo. V Toulcově dvoře se nám všem moc líbilo a těšíme se na příští návštěvu.

Třídní 2. ročníku

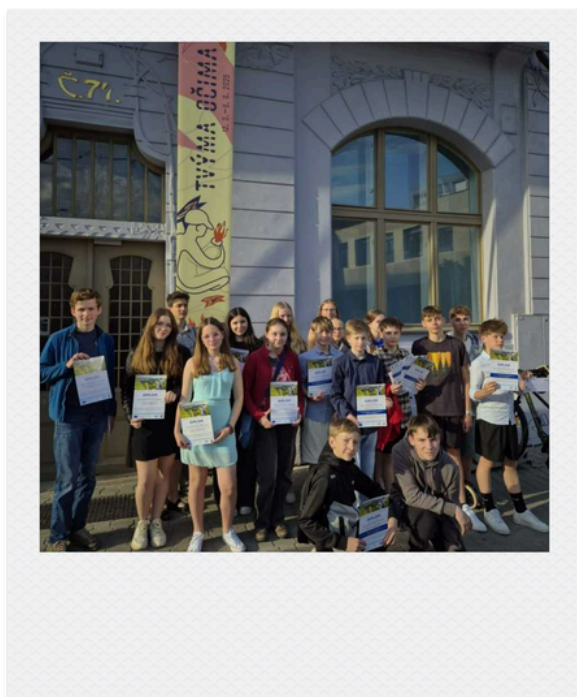
SLAVNOSTNÍ OCENĚNÍ VLOGERŮ

Žáci 8. B třídy a Mediální výchovy v 7. třídě se zúčastnili projektu „Mladí vlogeri objevují Benešovsko“, organizovaný v rámci projektu MAP IV ORP Benešov.

Cílem bylo natočit a vytvořit video o recyklaci, dopravě či scénáře z Benešovska. Vyhodnocení proběhlo v inspirativním prostředí Šimova sálu v Muzeu umění a designu Benešov. Všechny práce byly oceněny a účastníci měli možnost získat další zkušenosti během workshopů o tvorbě videa, střihu a práci s kamerou. Vyzkoušeli natočit krátký vlog.

Z projektu se stal nejen vzdělávací, ale i společenský zážitek.

Mgr. V. Brabcová

ČARODĚJNICKÉ ODPOLEDNE V PRVNÍCH TŘÍDÁCH

Dne 29. 4. proběhlo ve školní družině čarodějnické odpoledne určené pro všechny první třídy. Děti plnily různé tematické úkoly, jako byl let na koštěti, podlézání koštěte, běh v „čarobotech“, přenášení a míchání lektvaru nebo luštění začarovaných slov. Součástí programu byla také výtvarná činnost – děti čarodějnicí buď vyráběly, nebo malovaly. Odpoledne bylo plné zábavy, tvořivosti a radosti z pohybu.

Vychovatelky H. Dvořáková, M. Krásenská, J. Kubálková, K. Lukešová

NAŠE ÚSPĚCHY

KRAJSKÉ KOLO - EUROREBUS

V letošním školním roce probíhá jubilejní 30. ročník vědomostní soutěže Eurorebus, které se tradičně účastní žáci naší školy. Na konci dubna proběhla krajská kola do nichž se probíjelo 8 tříd. Zde zazářili žáci 7. D (Albert Sirotek, Matyáš Klápa, Pavel Černota) a 8. A (Kryštof Hrobský, David Franc, Barbora Brejlová), kteří ve svých kategoriích byli nejlepší ze základních škol a zaslouženě postoupili do červnového republikového finále. Postupujícím blahopřejeme a děkujeme všem účastníkům za reprezentaci školy.

Mgr. J. Šťovíček

KRAJSKÉ KOLO OLYMPIÁDY V RUSKÉM JAZYCE

V pátek 28. 3. 2025 se konalo v Příbrami krajské kolo konverzační soutěže v ruském jazyce.

Tajisija Ljušina z 9. E se v kategorii SŠ+ umístila na krásném 2. místě. Tajisiji blahopřejeme a děkujeme za úspěšnou reprezentaci naší školy.

Mgr. T. Bezkorovayna

KRAJSKÉ KOLO OLYMPIÁDY VE FRANCOUZSKÉM JAZYCE

Na jaře se také konalo krajského kolo konverzační soutěže ve francouzském jazyce. Soutěže se zúčastnila

Tereza Boháčková z 9. A, která v Nymburce obsadila úžasné 7. místo v kategorii základních škol a víceletých gymnázií.

Mgr. Z. Tyrnerová

OKRESNÍ A KRAJSKÉ KOLO PŘEHLÍDKY DĚTSKÉ RECITACE

Ve čtvrtek 27. 3. a v pátek 28. 3. se v Domě dětí a mládeže Benešov konalo okresní kolo přehlídky dětských recitátorů.

Naše škola získala hned několik postupů do kola krajského v Kutné Hoře.

V 1. kategorii získala 1. místo Mariana Kocmatová.

Jakub Dejmek ze 4. B vyhrál 2. kategorii.

Václavu Novákovi, soutěžícímu ve 3. kategorii, se přednes tak povedl, že mu porota musela výjimečně udělit 3. místo s postupem.

V kategorii 4. obsadila 2. místo Eliška Benešová a 1. místo pak Kateřina Čeperová, soutěžící pod Základní uměleckou školou Benešov.

Z celkového počtu 9 udělených postupových míst naši žáci obdrželi 5 míst, což je obrovský úspěch.

V krajském kole v Kutné Hoře na konci dubna obdržela Mariana Kocmatová čestné uznání.

Mgr. L. Bednářová

VYHLÁŠENÍ ŠKOLNÍHO ČASOPISU ROKU 2025

NAŠE VÍTĚZSTVÍ V KRAJSKÉM KOLE: WEBOVÉ NOVINY NA 1. MÍSTĚ

Přestože jsme si z letošního krajského kola soutěže školních časopisů neodnesli vítězství v kategorii tištěných časopisů, odjžděli jsme s prvním místem v kategorii webových novin a časopisů!

Konkurence byla silná a všechny redakce odvedly skvělou práci. Naši redakci ale porota ocenila především za moderní přístup k online žurnalistice, pravidelné aktualizace webu, kreativitu a kvalitu obsahu, který se nám podařilo vytvořit. Oceněna byla i grafická podoba a srozumitelnost textů – tedy to, na čem jsme pilně pracovali.

Děkujeme všem čtenářům za podporu, spolužákům za náměty a učitelům za trpělivost. A pokud jste náš webový časopis ještě nečetli, je nejvyšší čas to napravit – vítězství mluví za vše!

Redakce časopisu Labyrint

ZE ŠKOLNÍHO KALAMÁŘE - DUKLA PÍŠE PŘÍBĚHY

Proběhlo vyhlášení soutěže Dukla píše příběhy, která se na naší škole pořádá již čtvrtým rokem. Letošní téma mělo název Pohled do budoucnosti. Žáci si mohli vybrat, zda budou tvořit v duchu poezie, nebo prózy, případně si mohli zvolit komiks. Soutěže se zúčastnilo celkem 88 žáků, z nichž 21 bylo oceněno. Děkujeme všem zúčastněným a těšíme se na další ročník. Zde vám přinášíme některé vítězné texty našich autorů.

JÁ A ROBOT

Jednoho rána jsem otevřela oči a najednou tu nebyla maminka ani tatínek, ale mrkal na mě robot... „Ááááááá, co se děje, já chci domů, prosím!“ „Já za to nemůžu, neboj se, já jsem přátelský robot. Lily, musíš se uklidnit.“ „Tohle je budoucnost, vždycky tě probudí robot, příště se nelekni, teď tě dovezu do kuchyně na snídani, nohy nepotřebuješ, sedni si na moje záda. A jedem, máš nějaké otázky...?“ „To ani nevíš kolik...!“ „Jsme tu, tohle budou tvoji kamarádi a spolužáci, každý má svého robota...“ „Aha, takže tohle je vězení?“ „Ne, ani ruce nebudeš potřebovat, já tě budu krmit. Na co máš chuť, řekni.“ „Tak třeba palačinky.“ „Tak si kousni...jsi moc rychlá...“ „A jak se vlastně jmenuješ?“ „Já jsem robot Ema a teď jdeme na zuby, nasedni a jedem, tohle je koupelna, tady si sedni, dám ti na kartáček pastu, teď otevři pusu a napravo a nalevo a hotovo. A teď se určitě musíš převléct, jakou máš ráda barvu?“ „Tyrkysovou.“ „Tak dobře, zkus třeba tohle.“ Vezmi si to a já ti pomůžu, protože jsem přece robot a jak jsem říkala, ruce nebudeš skoro potřebovat...ale už pojďme, je řada na učení.“

„Proč to tu vlastně řídí jenom roboti? Řekni.“

Ve třídě jsem byla s ostatními dětmi a posadili mě dohromady s novou kamarádkou, prý se jmenuje Áďa. V lidském světě jsem měla taky kamarádku Adélku. Po škole jsme zjistily, že si moc dobře rozumíme. A že si tady můžeme důvěřovat.

Už mě dnes žádné učení nečeká, musím zjistit, jak se vrátit zpět, za rodiči. Snad mi to Ema prozradí.

„Emo, můžu se nějak dostat domů?“ „Ne.“ „A co se stalo, proč jsou tady jenom roboti?“

„Jednou, jednoho dne, došlo k tomu, že část světa shořela, všichni lidé museli odejít pryč, ale jeden z nich postavil to, co tady vidíš. Já bych se ráda podívala do vašeho světa, ale tohle je budoucnost.“

„Neboj, už mám plán, moc ti děkuju.“

Vtrhla jsem do jídelny a křičela na děti: „Přece tady nechcete zůstat celý svůj život, aby nám někdo říkal, co budeme a nebudeme dělat! Mám plán.“

Podivná škola byla zabezpečená zámekem ve tvaru koule, není čas ztrácet čas, všichni jsme se objali. Jediné, čím se dal zámek rozbít, byla totiž láska. 3...2...1 PRÁSK. Objevila se díra, do které jsme všichni skočili...

Otevřela jsem oči a najednou jsem byla v posteli. „Hurá, někde musí být i moje Adélka...“

Stýská se mi po Emě, ale jdu najít maminku, to je můj šťastný konec...a třeba zachráním i svět, když vím, co mu hrozí.

L. Vlkannova, 3. C

BUDOUCÍ ROBOTÍ INVAZE

Byl normální den, kdy mě právě vyzvedl tatínek ze školy a říkal, že ještě musí pracovat. Nikdo NEMOHL do jeho pracovny. On je totiž mechanik. A právě teď vyráběl svůj XXL vynález. Ale víte, jak je to s dětmi. Jsou zvědavé a to, co si usmyslí, tak to i udělají.

Samozřejmě byla pracovna zavřená. Ale víc dětí ty dveře dokáže vyrazit. A to se právě STALO!

„Páni, Jacku, vidíš to?“ řekla jsem svému mladšímu bráchovi. Ale, co to? „ÁÁ! NEE! PROČ NÁS TO VTAHUJE?!“ zakřičel Jack. „Já to mám vědět? Počkat, kde to jsme?“ Rozhlédli jsme se kolem sebe a uviděli jsme...

„A co to je za ROBOTY!? Á! To je ROBOSAURUS! A tohle je zase robot! To je snad sen!“ Jack se vystrašeně koukal na pochodující roboty.

„Myslím, že je to naše BUDOUCNOST!!!!“ odpověděla jsem bráchovi. „ÁÁÁ! Počkat, pokud chceme přežít, musíme být také roboti.“

„Jak to myslíš?“ zeptal se Jack. „Musíme se jako oni chovat i mít převleky,“ přemýšlela jsem.

A abyste věděli, já jsem June. A Jack je můj bratr. Máma nám umřela, když Jack byl ještě malý. „Ale jak se dostaneme domů?“ vzlykal Jack. „To nevím, Jacku. Achjo. Měli jsme poslechnout tátu a nechodit do pracovny.“

Najednou nás něco popadlo za ruce a objevil se mezi námi ROBOT!

„Utíkej!“ vykřikla jsem na Jacka.

„VY BYT VETŘELCI!“ Robot nás oba pevně stiskl. „JÁ VÁS VZÍT KE KRÁLOVI - K JEHO VÝSOSTI!“ zařval zase robot.

„Jaký král?“ zeptal se Jack.

„NÁS VELITEL, ZLOTŘILCI!“

„Už je nám vše jasné,“ řekla jsem rychle a koukla se trochu přísně na Jacka.

Když jsme uviděli krále, tak jsme se mohli počůrat strachy. Vypadal jako obr z pohádky.

„KDO JSTE?!!!!“ zakřičel tak silně, až nám skoro praskly bubínky.

„KDYŽ RÁČÍTE NEODPOVÍDAT, TAK VÁS DÁME DO CELY!!! ČAS OD ČASU BUDETE DĚLAT ÚKOLY - JAKO TŘEBA VÁŽÁNÍ PYTLŮ MOUKY. POTŘEBUJEME NĚJAKÉHO POMOCNÍKA I DO KUCHYNĚ!!!!“ zahřměl hromový hlas krále - jeho výsosti.

„Ups,“ řekla jsem, když nás hodili do cely, „to jsme nepromysleli dobře. Co teď budeme dělat?!“

Jack se na mě ustaraně podíval a na čele mu vyskočily krůpěje potu. Byli jsme v pasti.

H. Macků, 4. B

JAK VYPADÁ BUDOUCNOST?

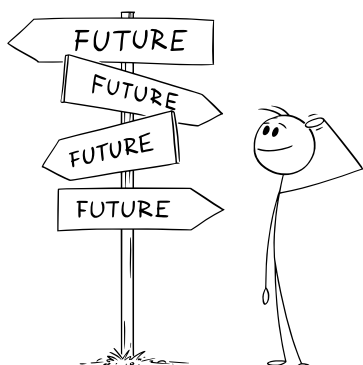
Jak vypadá budoucnost?
A bude všech věcí dost?
Tohle se mi honí hlavou,
budem mít Zemi kulatou?

Jak vypadá budoucnost?
Bude i tak lidí dost?
Anebo jich bude málo?
a jestli by za to stálo,
vidět taky budoucnost,
jestli bude všeho dost?

Bude všude nepořádek?
Bude lidí aspoň řádek?
Přiletí k nám meteorit?
Budem všechny domy bořit?
Bude všude elektrina?
Bude všude jenom Čína?
Vybuchne nám jedna sopka?
Přijede k nám velká hrobka?
Anebo jich bouchne víc?
Schováme se do polic?

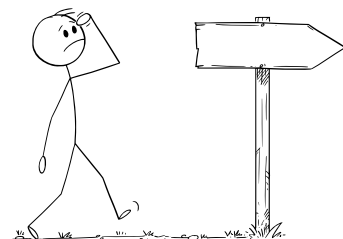
Budeme učit roboty?
Kteří mají tři boty?
Jak bude vypadat?
Bude k nám zapadat?

Š. Šípek, 4. B

OČI

Máš v očích hvězdy, co mi vyprávěly.
Máš v očích příběh života, co tě ještě čeká,
ale zatím jsi jenom malá holka,
která běhá po jarních loukách.
Ale hvězdy mi vyprávěly, jak se tvé rty rudě zabarví,
jak vyrosteš a všechny svojí krásou uhraneš,
a pak si domů chlapce přivedeš...
Hvězdy vyprávěly o zvonech, co zpívají v kostelech,
když si toho chlapce za muže vybereš.
Když s bílou vlečkou kolem tváře,
předá tě otec chlapci u oltáře.
A hvězdy šeptaly o tvém prvním dítěti,
co pevně sevřeš v náruči.
A o těch dalších, co přijdou po něm,
a váš dům naplní smíchem.
Ale jen hvězdy dobře ví, jak čas rychle letí.
Že děti vyrostou a ožení se,
a tvému muži budou zpívat smuteční píseň,
že na studený hrob položíš růže,
už je jen kámen, kde tvá láska byla dříve.
Tvé vlasy protká stříbro jako pavučinu,
a tvoje oči orámují vrásky.
To, co ti život dal,
pomalu si bere zase zpátky.
Sedíš ve svém starém křesle, houpeš se a jsi unavená,
zavřeš oči a cítíš, že usínáš.
A usmíváš se, protože jsi žila dobře.
Když přijde smrt, ty neutíkáš, necháš se odvést tam za moře.
Za svou láskou, co tě v náručí sevře.
A smrt nechá na křesle jen prázdné, staré tělo.
Stařenka se usmívá, neboť všechno je tak,
jak mělo...
To všechno mi vyprávěly hvězdy v tvých očích,
ale ty už si jdi hrát,
není dobré budoucnost znát.
A ty jsi zatím jenom malá holka,
která si hraje na jarních loukách.

K. Čeperová, 8. E

POHLED DO BUDOUCNOSTI

Právě jsem vystoupil z autobusu. Přecházím silnici, když vtom najednou slyším houkat sirény. V rozhlasu hlásí, že v továrně na jedlé pilulky právě došel vitamín C. Ocitl jsem se v neznámu. Na rohu velkého barevného domu stál muž. Byl oblečen do tmavého kabátu a rozdával letáky na akci 2+1 zdarma na jakési jedlé pilulky. Ve všech ulicích na mě hleděly podobné letáky. Lidé nosili převážně tmavé oblečení. Přišlo mi to takové smutné, snad nikde nebyl nikdo, kdo by měl na sobě více než tři různé barvy. Leták jsem si nevzal, ale zvědavost mi nedala, a tak jsem vstoupil do toho velkého neonově barevného domu, který měl určitě minimálně čtyřicet pater. Na chodbách stály zajímavé stojany. Každý nabízel své jídlo v podobě pilulek. Nejvíce mě upoutal stojan s nápisem svíčková. Ochutnal jsem a nechtělo se mi věřit! Opravdu to chutnalo jako normální svíčková a stejně to i zasytilo. Vyšel jsem z budovy a najednou jsem se objevil v centru města. Na náměstí hráli dva lidé na jakési hudební nástroje. Byla to možná kytara, ale hrála jako bubny, pak housle hrající jako piano. Hudebníci mi byli sympatičtí, a tak mé kroky směřovaly za nimi do jejich bytu. Bydleli ve 3. patře velkého úžasně zrekonstruovaného panelového domu. Každé patro domu totiž představovalo jeden byt. Když jsem k nim vešel, hned na mě u dveří čekala robotická čistička bot. Stačilo jen vložit boty dovnitř stroje. V obývacím pokoji bylo zapnuté šestimetrové domácí kino. Na osázeném balkóně mě překvapil teleskop. Teleskop byl téměř povinnou výbavou každého bytu s terasou. Přes teleskop byla nádherně vidět celá sluneční soustava. Dalo se dohlédnout i na Venuši. Šli jsme připravit večeři. Byl jsem překvapen. Stačilo naklikat na pilulkového robota název pokrmu a během tří minut bylo jídlo hotové. Moje práce byla pouze tedy připravit na stůl příbory, které také byly ovlivněny touto dobou. Udivila mě na nich malá klávesnice na určení toho, zda chceme jídlo ve formě pilulek nebo v normální verzi. Když se dojedlo, stůl, na kterém jsme jedli, se sám propadl dolů a někdo všechno nádoby ze stolu umyl a připravil k dalšímu jídlu. Po celém dni jsem byl velmi unavený, proto jsem si šel lehnout. Ráno jsem se probudil a vyběhl ven. Nikde nebyl žádný velký barevný dům s jedlými pilulkami. Pouze samé obchody s normálními potravinami. Celé to byl jen sen. Přemýšlím nad tím, co bych dělal, kdyby to sen nebyl. Zvykl bych si?

J. Horčíčka, 6. C

Mé jméno je Adena. Pracovala jsem pro tajný oddíl amerických sil. Není to zrovna práce, kterou si vysníte, když jste malí. Naše práce byla přísně tajná. Když by se totiž informace, které máme, dostaly mezi lidi, tak by lidstvo mohlo upadnout i do války. Moje úkoly byly často zaměřeny na likvidaci „nevhodných“ osob. Pokud máte nějakou lidskost, tak byste tuto práci dělat nemohli. Já ji měla. A proč jsem to všechno vlastně dělala? Vždy jsem chtěla na světě něco změnit. Za svůj život jsem se naučila o lidech jenom to špatné. A to i o svojí rodině. Měla jsem dojem, že tímto bych mohla naši zemi zbavit takových lidí. Avšak to jsem se mýlila. A pak už jsem nemohla odejít. Trvalo roky, než jsem se přenesla přes činy, které jsem tak dlouho páchala. I když všechny osoby, které jsem zneškodnila, byly zločinci, vrahové a monstra. Nedalo se je ani nazývat lidmi. Několik nocí po takových událostech jsem buď probřečela nebo jsem toho zrovna moc nenaspala. Takové zážitky by vás provázely po celý život tak jako mě. Až do mé smrti.

Toho dne jsem měla mít volno. Bylo krásné ráno, a tak jsem šla do práce pěšky. V plánu bylo jenom odevzdat nějaké důležité dokumenty. Moc přátel jsem v oddílu neměla, proto moje cesta měla vést tam a hned zase zpátky. Kousek od mé kanceláře mě ale zastavila ochranka. Mezi nimi i Kai, kolega, kterého jsem doslova nesnášela. „Máš se ihned dostavit do laboratoře,“ pronesl povýšeným tónem. „Díky za info,“ odvětila jsem a vyrazila k východu. Zastoupil mi však cestu. „Ihned. Máme tě doprovodit,“ řekl skoro se smíchem.

„Nepřipadá v úvahu!“ moje slova měla ostrý tón. „Nebudu cestovat časem jenom kvůli nějaké vaší domněnce!“ teď už jsem skoro křičela. Kitt, hlavní vědecký pracovník našeho oddílu, mi vysvětlil, že moje další mise by měla vést do budoucnosti. Popsal mi, že v posledních letech zkoumají tok času. A že by se za dvacet let mělo stát něco, co zničí celou naši časovou linku. Ve zkratce to znamenalo, že nemáme budoucnost. Měla jsem se zbavit neznámého člověka, který si nejspíše měl v blízké budoucnosti zahrávat s časem. „Proč se ho nezbavíme teď, aby se to v budoucnu nestalo?“ položila jsem rozumnou otázku. „Ještě se totiž nenarodil.“

Další hodiny proběhly v duchu vysvětlování, co nesmím, co smím a hlavně, že nesmím potkat samu sebe. Tím by se tok mohl rozdvíjet a vzniknout nová časová linka. Raději se nezmínil o následcích, které by to způsobilo. Sakra, proč jsem na to přistoupila? Celou noc jsem nemohla spát. Měla jsem strach. To se mi moc často nestávalo. V mých rukách ležel osud celého světa. Na cestě do laboratoře jsem potkala Kaie. Ve tváři měl zvláštní výraz. Kdybych ho neznala, řekla bych, že má o mě starost. To asi ne. Do místnosti odkud jsem měla projít časem se mnou už nesměl. Zůstala jsem tam s Hugem. „Jaká je šance neúspěchu?“ moje otázka prořala ticho, které panovalo. „Velká, ale ty to dokážeš,“ slabě se na mě usmál.

Probudila jsem se někde ve městě. Vypadalo téměř stejně. Žádná modernější technologie. Zajímavé. Všechno padalo jako z méj doby. Za mnou se ozvala hlasitá hudba. Z budovy městského úřadu. Firemní večírek? Já se však rozhodla, že se nejprve dojdou podívat do sídla, kde by měl být náš oddíl. Cesta trvala jen pár minut. Heslo ke dveřím se nezměnilo, takže jsem neměla problém dostat se dovnitř. Z mého tichého plížení mě vyrušila velká nástěnka kousek od mé kanceláře. Zastavilo se mi srdce. Byla to pamětní deska na Robina a...mě.

Podle téhle cedule jsme měli zemřít na společné misi dva roky od začátku úkolu. Nikdy bych na společnou misi s Kaiem nešla, není na něho spoleh. Z méj kanceláře se ozvaly hlasy. Musela jsem vypadnout a rozdýchat to. Takže pokud se vrátím za dva roky, umřu. S Kaiem. Ale proč pojedu na tu misi s ním. Vzpomněla jsem si na starostlivý pohled, který mi věnoval. Opravdu ho tak moc nesnáším? Zrychlil se mi dech. Nechci tu být ani o minutu déle než je třeba.

Chybělo mi společenské obléčení. Nebylo problém ho sehnat. I peníze se za těch dvacet let nezměnily. Zajímavé. Vstoupila jsem do rozsáhlé budovy úřadu. Něco se muselo slavit. Vyschlo mi v krku. Bude to jako hledat jehlu v kupce sena. Moje kroky vedly ke sklenici vína. Udělala jsem pár kroků a někdo do mě narazil. Zachytily mě silné ruce. „Moc se omlouvám“, promluvil ke mně mladý mužský hlas. „V pořádku, nic se nestalo“, usmála jsem se. Měl úplně stejné hnědé a kudrnaté vlasy jako já. A jeho oči byly modré jako...Kaiovy. Shoda náhod. Doufám. „Jsem Adena a Vy?“ Moje otázka rozbila ticho mezi námi. „Divím se, že mě neznáte, když tu dnes slavíme můj objev,“ pronesl s úsměvem. Možná je to člověk, kterého hledám. Dnes mám štěstí. „Já jsem Alexandr. Moje matka taky byla Adena a vypadala i docela jako Vy,“ pronesl zamyšleně. „Je tu dnes také?“ zeptala jsem. „Zemřela s otcem při nějaké havárii. Vždy pro mě oba byli zřehdov“, odpověděl smutně. Ta podoba. Smrt jeho mámy. Moje smrt. Ne, to není možné. Děti jsem nikdy nechtěla. Odněkud za mnou jsem zaslechla příjmení muže, který stojí přede mnou. Addams. Stejně jako Kai. „Omluvíte mě?“ zeptal se klidně. Přikývla jsem. Nevypadla ze mě žádné slovo. To nemůže být náhoda. Mám syna. Ale vždyť jsem zemřela. Vyrůstal bez matky. Vyrůstal beze mě. A pak mě zasáhla další rána. Ten jeho objev. To jeho se mám zbavit. To přece nemůžu. To nedokážu. Potřebovala jsem vdech. Šla jsem na středhu. „Takže nejenom, že vypadáte jako moje máma. Vy jste. Přístroje mi ukazují časovou kolizi před dvaceti lety. Nejspíš cesta časem,“ ozval se hlas za mnou. „Nikdy jsem se nedozvěděl, co jste s tátou dělali za práci?“ zeptal se. „Možná jsme na to nebyli pyšní,“ přistoupila jsem k okraji střechy. Můj syn. Ten dospělý muž, který teď přede mnou stojí, je můj syn. A to on ohrožuje svět. Něčím, co považuje za úspěch. Vyprávěl mi, jak se celé ty roky snažil přijít na to, kým jsem doopravdy byla a že i důvod proč pracoval s časem jsem byla já. Chtěl mě potkat a poznat. Stejně jako Kaie. Toho, kterého jsem tak moc nesnášela. Otce mého dítěte. Po tvářích mi stékaly horké slzy. „Poslali mě sem, abych tě zabila Alexi. Řekli mi, že to, co objevíš ohrozí celý svět i budoucnost. Nevím, jestli to dokážu. Zahráváš si s časem, a to je nebezpečné,“ zlomil se mi hlas. Nechápatě pozvedl obočí. Celý svůj život jsem hledala smysl, proč se snažit ho prožít s radostí. Nikdy se mi nedostalo pochopení. A najednou během desítek minut můj nový smysl stojí přede mnou a já to nějak musím ukončit. Najednou jsem si vzpomněla na přednášku, kterou mi nedávno dal Kitt. Dostala jsem nápad. Dokážu ho však provést? Snad ano. Nikdy by mě nenapadlo, že pro ochranu vesmíru, o kterém jsem nikdy neměla dobré mínění, budu muset udělat něco takového. Co si to nalhávám, kvůli vesmíru to nedělám. Dokáže se vůbec život změnit takhle rychle. Ne on sám se nezměnil. Někdo ho změnil. On. Alex, můj syn. Otočila jsem se a usmála se na něj. Postoupila jsem o krok dozadu. Ještě jeden jediný krok. A bude konec. Možná ho znova zklamou, ale nemůžu se jen tak vrátit. A ani zůstat. Do téhle doby nepatřím. Začal kolem mě šlehat vítr. Padala jsem. Ze střechy se ozval výkřik. A pak už nic.

Celý život jsem hledala světlo, které by ho mohlo rozsvítit. Poklad, o kterém vždy mluvili v pohádkách. Ale pak jsem pochopila, že život není jako pohádka. A že je méně rytířů a princezen než čarodějnic a lupičů. A že málokterý člověk najde svého prince nebo princeznu. Ale pak jsem svůj poklad našla. A neměla jsem možnost ho ani poznat. Možná, že se nemáme znát. Už podruhé jsem zemřela, jako by osud ani nechtěl abychom si k sobě našli cestu. Věděla jsem od Kitta, že moje smrt v budoucnu ji samotnou neohrozí. Věděla jsem, že můj syn, Alex, bude žít.

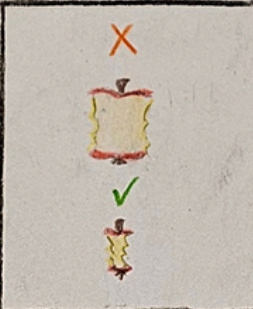
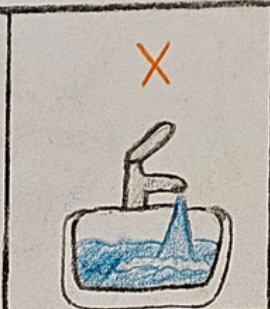
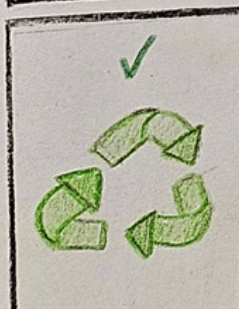
O dvě hodiny později...

Přišel jsem o ni. Znova. Teď jsem tomu akorát mohl zabránit. Mám chuť si dát facku. Můj objev způsobil, že jsem se s ní mohl potkat, ale taky způsobil to, že jsem o ni přišel. „Do háje, okamžitě mi sežeňte Kitta!“ zněl jsem rozhořčeně. Kitt, nejlepší a nejzkušenější vědec z mého týmu, mi řekl vše, co věděl. „Jak je možné, že její smrt mě nezničila? Přišla přece ještě před mým narozením,“ byl jsem zoufalý. Měl jsem všechno, co jsem si kdy přál a během chvilky jsem o to přišel. Málokdo ví, kolik času jsem strávil pátráním po každé informaci o mých rodičích. A nikdo neví, že jsem si z toho udělal smysl života. Doted nevím, co dělali za práci, ale asi nic dobrého, když mě moje máma přišla zabít. Kitt mi vysvětlil jeho teorii času. Uhodil jsem rukou do stolu. Moje myšlenky se od jejího pádu nezastavily. Ne, že by se v mém životě někdy zastavily. Někdy mě moje myšlení ničilo. Spíše vždy. „To by ale znamenalo že...“, zašeptal jsem. Můžu ji přivést zpět. Bez následků. A to taky udělám. A stejně tak i přivedu svého otce. Pro všechny ty společné chvílky, které mi tenhle krutý svět vzal. Pro ně. Pro moji mámu, která si toho v životě dost vytrpěla. Pro ni.

1. MÍSTO

Marie Novotná, 7.D

POHLED DO BUDOUCNOSTI

Náš svět se řítí do záhuby!
Dokážeme ho zachránit?

**POKRAČOVÁNÍ
V 11.
PRÍSTĚ!**

Můžou třeba recyklovat a neplýtvat vodou a potravinami.

ZE ŠKOLNÍ REDAKCE

TIP NA VÝLET - TROSKY

Chci vám doporučit výlet na hrad Trosky, který je jedním z nejznámějších hradů v Česku. Je to zřícenina postavená na dvou čedičových skalách, které se jmenují Baba a Panna. Hrad Trosky se nachází v Českém ráji.

Otevírací doba:

- V květnu, červnu a září je otevřen denně kromě pondělí od 9:00 do 17:30.
- V červenci a srpnu je otevřen denně od 9:00 do 17:30.

Vstupné:

- Dospělí: 160 Kč, děti 6-17 let 50 Kč

Důležité informace:

- Na hradě není průvodce, prohlídka je individuální. Zvířata mají vstup povolen.
- Zříceninu by měli určitě navštívit fanoušci hry Kingdom Come 2.

Odkaz: www.hrad-trosky.cz

F. Vlkannova, 6. D

TIP NA DEZERT - PUDINK ZA 13 MINUT

10 minut příprava, 3 minuty tepelná úprava

Suroviny na 4 porce:

- 4 sáčky vanilkového pudinkového prášku
- 240 g másla
- 12 lžic hladké mouky
- 4 lžice cukru
- 4 špetky soli
- 4 banány
- 4 lžičky marmelády (není nutné)

D. Bychlová, 5. C

Nejprve smícháme pudinkový prášek s moukou, máslem, cukrem a solí v misce vhodné do mikrovlnné trouby. Důkladně promícháme.

Následně přidáme do misky asi 400 ml vody a opět promícháme, dokud směs nebude důkladně spojená.

Mísu se směsí vložíme do mikrovlnky na 3,5 minuty na maximální výkon, mezitím můžeme připravit další krok.

Banány nakrájíme na kolečka. Misku vytáhneme z mikrovlnky a naskládáme na ni pěkně banány, můžeme přidat i lžičku marmelády.

Dezert můžeme podávat teplý i studený, přeji dobrou chuť.

VÝSLEDKY 2. KOLA TESTÍČKU PRO VYUČUJÍCÍ

Konečně je tu pravda. Máme výsledky toho, na co všichni čekali. Po měsících vymýšlení otázek, zapisování, shánění učitelů, si to hezky můžete přečíst na jednom místě. Bylo to spousta práce, ale ta rozhodně stála za to.

Děkujeme všem zúčastněným učitelům, vedli jste si bravurně.

A teď konečně velké finále. Výsledky jsou tady:

Huptysová M. - 3,75 b., Kučerová B. - 3,75 b., Šmakal O. - 2,75 b., Jiráň J. - 2,5 b., Šach P. - 2 b.

Paní učitelky Kučerová a Huptysová se svými 3,75 ze 4 vyhrály celou naši velkou soutěž. Gratulujeme vám. Nebylo to snadné a vy jste to přesto dokázaly. Pan učitel Šmakal si odnesl krásné druhé místo, pan učitel Jiráň pěkné třetí místo a pan učitel Šach získává bramborovou medaili.

Záludné otázky, na které jsme se ptali:

Kdy zemřel Leonardo Da Vinci? (2 .5. 1519)

Kdy vznikla Belgie? (1831)

Jaký byl Německý krycí název při útoku na Československo? (fall grun)

Vyjmenujte 5 minerálů? (např. křemen, živec, slída, kalcit, dolomit, halit, magnetit, hematit, síra, fluorit)

V kolika letech zemřela Marie Terezie? (63)

Kdy vznikla hra Minecraft? (2011)

Od kterého roku tady na škole učí paní učitelka Vlkannova? (od roku 2018)

Kolik žáků je na škole? (989)

Kdy byla otevřena škola? (1989)

Jaká je chemická značka Protaktinium? (Pa)

Kolik taktů má Čtvero ročních období a od koho je? (každé období má 3 takty takže 12, od Vivaldiho)

Vysvětlíte, co znamená slovo skibidi nebo sigma?

Jak se jmenuje nová česká videohra, která se odehrává ve středověku?(Kingdom come: Deliverance II)

Jaký je vzoreček pro obsah válce? (2 x Sp+SpI)

Kdy vyšlo první elektronické číslo labyrintu? (2013)

Na závěr bychom rádi řekli, že je přirozené, že zapomínáme. Jsme jenom lidé a nikdo si nemůže pamatovat úplně všechno a to je v pořádku. Každý má svůj obor, ve kterém vyniká.

Cílem našeho testíčku bylo ukázat, že ani učitelé si nepamatují každý fakt, který se ve svých školních lavicích naučili, ale že to nevádí, protože si to nepamatujeme ani my.

Chceme poděkovat všem učitelům, kteří měli tu odvahu, že se do testu zapojili a odpověděli na naše otázky.

M. Bučková, 8. D, B. Buriánková, 8. E, K. Čeperová, 8. E, J. Medek, 8. D

NÁŠ JARNÍ BLÁZNIVÝ HOROSKOP

Panna - Spadnete do kanálu a tam vás sežere krokodýl s růží v tlamě. Šťastné to jaro!

Střelec - Autobusák vám dá velikonoční vajíčko. Pozor na trvanlivost.

Ryby - Budete asistovat u kočičího porodu. Kolik koťátek napočítáte?

Vodnář - Bum! Zajíc dupne.

Kozoroh - Jste tak zamračení, že si vás spletou s čarodějnící a málem vás upálí.

Štír - Nadýcháte se pylu. Pšík.

Lev - Máte štěstí, okolo vás proběhne černá kočka.

Beran - Jste tak lehcí, že vás pověsí na májku. Hodně štěstí, nechtějí vás sundat.

Blíženec - Pošlapete záhon narcisů a to se majiteli nebude vůbec líbit.

Váhy - Převážíte se. Sakra!

Býk - Sednete si do mraveniště rozrušených mravenců a skočíte do rybníka, kde vás sežere štika. Žbluňk.

Rak - Pomazlíte se s jehňátkem a jeho matka vás kousne. Ham!

M. Bučková, 8. D, B. Buriánková, 8. E, K. Čeperová 8. E

VTIPY

Víte, proč Jaromír Jágr nedostává pokuty za rychlou jízdu?

Protože umí ze všeho vybruslit.

Hurvínek chodil celý rok do posilovny a chlubil se Máničce, že už má postavu jako řecký bůh. Té se to ale nezdá:

„Poslyš, nebyl náhodou Buddha z Indie?“

Lyžař přijíždí do hotelu, kde pravidelně bydlí. Recepční: „Račte si přát pokoj číslo třicet sedm jako posledně?“

„Samozřejmě.“

„Snídaně a večeře jako posledně?“

„Samozřejmě.“

„A budete si přát, aby vás také odvezli do stejné nemocnice jako minule?“

Jaký je rozdíl mezi fotbalistou a lupičem?

Lupič říká: „Peníze, nebo střelím.“

Fotbalista říká: „Peníze, nebo nestřelím.“

F. Vlkannova, 6. D

SLOVO NA ZÁVĚR

I v tomto čísle jsme pro vás připravili spoustu zajímavého čtení, nápadů a zábavy, které vám jaro ještě víc zpříjemní.

Děkujeme všem, kdo se podíleli na tvorbě našeho časopisu, a vám, milí čtenáři, za to, že jste s námi.

Přejeme vám krásné jarní dny plné smíchu, her a nových zážitků.

Těšíme se, až se zase uvidíme u dalšího čísla. Do té doby mějte oči dokořán a srdce otevřená – dobrodružství na vás čeká na každém kroku!

Vaše redakce

Helena Prudká, 4. C, prudka_helena@zsben.cz

Lucie Dubová, 4. C, dubova_lucie@zsben.cz

Zuzana Svobodová, 5. B, svobodova_zuzana@zsben.cz

Veronika Bychlová, 5. C, bychlova_veronika@zsben.cz

Anežka Ličková, 5. C, lickova_anezka@zsben.cz

Dominika Ziklová, 5. C, ziklova_dominika@zsben.cz

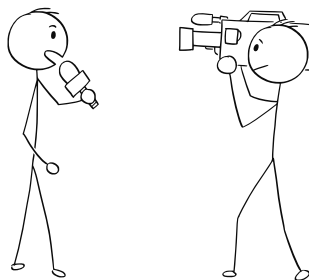
Filip Vlkannova, 6. D, vlkannova_filip@zsben.cz

Barbora Buriánková, 8. E, buriankova_barbora@zsben.cz

Kateřina Čeperová, 8. E, ceperova_katerina@zsben.cz

Jiří Medek, 8. D, medek_jiri@zsben.cz

Matyáš Mucha, 9. A, mucha_matyas@zsben.cz

Labyrint: Školní časopis Základní škola Benešov, Dukelská 1818 Adresa: Dukelská 1818,

Benešov 256 01, 66. číslo od roku 2007, www.zsben.cz, 2024 - 2025

Odpovědný redaktor: Mgr. Marcela Vlkannova

Korektura: Mgr. Blanka Vrkoslavová

